ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Єднаймося в Просвіті!

Галицька Просвіта

«Воскресіння день – просвітімося, люди!
Пасха Господня, Пасха від смерті бо до життя.
І від Землі до Небес Христос Бог нас перевів, –
Перемоги пісню співаємо!..»

Воскресна Утреня, канон Пасхи

17 (591)
28 квітня
2016 р.

Тижневик "Галицька Просвіта" * Засновник – Івано-Франківське ОО ВУТ "Просвіта" ім. Т. Шевченка * Свідоцтво – ІФ № 521 від 15.06.2004 р. * Шеф-редактор – Степан Волковецький * Головний редактор – Богдан Вівчар * Літературний редактор – Ірина Шумада * Верстка – Марія Дзебчук * Набір – Наталія Дяченко * Друк – КП фірма "ЛІК" * Тираж – 2000 примірників * Замовлення – № 1049 * Наша адреса: 76018, м. Івано-Франківськ, вул. М. Грушевського,18 * тел. (0342) 75-05-86, * тел./факс (03422) 2-38-67 * e-mail: oblasna-prosvita@ukr.net * http://uaprosvita.if.ua/ * Наші реквізити: Р/р 26003300012896 в ПАТ "Ідея Банк" МФО 336310, код 04929075. * За зміст і достовірність інформації у рекламі відповідає рекламодавець * Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій і подає матеріали для дискусії * За точність викладених фактів відповідає автор * Редакція застерігає за собою право редагувати і скорочувати матеріали * Листування з читачами – тільки на сторінках газети

ШАНОВНІ КРАЯНИ, ДОРОГІ ПРОСВІТЯНИ!

ПРИЙМІТЬ ЩИРІ ВІТАННЯ ЗІ СВІТЛИМ СВЯТОМ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ!

Воскресіння Христа є перемогою сил добра над силами зла на всі часи. Нинішній Великдень – уже третій, який ми зустрічаємо у збройному протистоянні з російським аґресором. І нині головні вороги й злі сили для України уособлює московський аґресивний імперіалізм, а також внутрішні загрози – п'ята колона, корупція, економічна і соціальна нестабільність, затримка реформ… Та однак нинішній Великдень зустрічаємо з надією на воскресіння нашої любої Вітчизни.

Хай це величне свято надихає на перемогу над аґресором, на добрі справи в ім'я України, краю, ваших родин, оборони нашої Батьківщини. Нині як ніколи потрібна єдність народу, чому сприятиме так потрібний екуменічний процес зближення й об'єднання українських Церков.

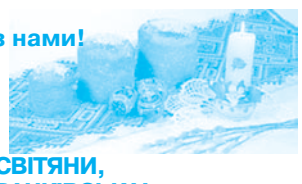
Хай Воскресіння Спасителя, великодні дзвони та гагілки допоможуть нашому духовному очищенню від скверни неправди, продажності й байдужості. Це і стане запорукою наших майбутніх перемог, перемог української гідності, людської, християнської і гідності державної.

Вірмо, що з Божою допомогою, об'єднавшись у Воскреслому Христі, ми переможемо антиукраїнські антихристиянські сили.

Бажаю, щоб чудесне свято Великодня принесло нарешті мир і світло у наші душі, принесло спокій у наші родини, щирість і добро у взаємини, скріпило віру в нашу велику українську ідею: «Бог і Україна».

Христос воскрес! – Воістину воскрес!

Від Ради і Правління ОО ВУТ «Просвіта» імені Тараса Шевченка
голова ***Степан ВОЛКОВЕЦЬКИЙ***

Весна прийшла! І знов Великдень з нами!
І сонце усміхається привітно,
Нехай у кожнім серці, мов у храмі,
панує мир і радість квітне!

ВЕЛЬМИШАНОВНІ ПРОСВІТЯНИ, КРАЯНИ І ГОСТІ ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА!

Щиросердечно вітаємо вас зі святом Воскресіння Христового!

Хай рясне Господнє благословення зійде на вас, зміцнить у доброму здоров'ї та великій вірі!

В цьому особливо важливому періоді життя нашої нації станьмо чуйними серцем, міцними духом, витривалими тілом, щоб здолати всі випробування, які готує нам наше буття!

Пам'ятаймо, що кожний навіть найслабший голос на захист української нації є вирішальним, тож підтримуймо один одного і всі разом – Україну!

Бажаємо вам плідної праці на збагачення нашої України плодами розуму та інтелекту, культури, освіченості й патріотизму!

Веселих свят, смачного свяченого й дзвінких гагілок!

Христос воскрес! – Воістину воскрес!

З повагою і вдячністю за розуміння і підтримку
голова Івано-Франківського міського об'єднання ВУТ «Просвіта»
імені Тараса Шевченка, професор ***Василь БОЙКО,***
відповідальний секретар ***Наталія СИНИЦЯ***

ДОРОГІ ДРУЗІ!

Щиро вітаємо вас і ваших рідних з Великодніми святами й бажаємо благополучно провести святочний час.

У цей неспокійний, напружений для України та її народу час ми стараємося робити все можливе, щоб США та інші держави світу допомогли Україні відстояти ворожі напади на сході України й припинити замах на поділ України. Докладаємо багато зусиль, щоб звільнити Надію Савченко, яка так хоробро стоїть за правдою.

Наше товариство буде надалі фінансово допомагати Україні – на видавничу діяльність, стипендії здібним студентам із незаможних родин, потреби воїнам України та їхнім родинам.

Будемо й надалі допомагати вам у вашій корисній праці для добра України та її народу! Слава Україні!

Христос воскрес! – Воістину воскрес!

проф. Віра БОДНАРУК, *голова*

СВЯТОЧНЕ

ПИСАНКОВИЙ РОЗМАЙ

У неділю свято –
Свято Великодня.
Буду малювати
Писанку сьогодні…

Напередодні Великодня фойє Ясеневопільнівської ЗОШ І–ІІІ ступенів перетворилось на великодній ярмарок. Тут 21 квітня вихованці гуртка «Писанкарство» Городенківського районного центру дитячої та юнацької творчості, який працює на базі цієї школи, під керівництвом керівника гуртка Галини Василівни Візінської провели виставку-ярмарок писанок «Писанковий розмай».

Зранку в школі панувала незвична святкова атмосфера. Наче різнобарвні весняні квіти, розцвіли на столах, застелених великодніми рушниками, писанки, розписані маленькими дитячими рученятами. Ориґінальні орнаменти зачаровували своєю вишуканістю, мініатюрністю, різнобарвністю. Світло, щирість і безпосередність випромінювала кожна дитяча робота.

До учасників виставки з найкращими вітаннями і найщирішими побажаннями звернулись директор ЦДЮТ Галина Навальківська та директор Ясеневопільнівської ЗОШ Марія Михайлик. Гість святкового дійства – голова Городенківського райоб'єднання ВУТ «Просвіта» імені Тараса Шевченка Орест Юрковський подякував вихованцям гуртка «Писанкарство» за відродження та збереження традицій і звичаїв писанкового розпису рідного краю.

За вихованців гуртка «Писанкарство» – своїх учнів – радів і щиро вболівав їхній класний керівник Василь Книгиницький. Гордилася своїми вихованцями, які щойно другий рік опановують мистецтво писанкарства та вдосконалюють свої уміння в розписі яєць, керівник Галина Візінська.

До передвеликодньої ярмарки долучились усі гуртківці, які наполегливо навчались розписувати писанки протягом кількох місяців. А всі охочі мали шанс підібрати собі неповторні та ориґінальні великодні витвори, особисто познайомитись із юними майстрами.

Ірина БОДНАРУК,
методист Городенківського районного ЦДЮТ, член районного товариства «Просвіта»

ВШАНУВАННЯ

ВКЛОНИЛИСЯ ВСІМ…

В Івано-Франківську в 30-ту річницю Чорнобильської катастрофи вшанували ліквідаторів аварії

Участь у заході взяли учасники ліквідації Чорнобильської аварії, жителі обласного центру та представники влади. Віче-реквієм розпочали хвилиною мовчання за тих, хто віддав своє життя у часи ліквідації наймасштабнішої техногенної катастрофи XX ст. Опісля представники духовенства різних конфесій під проводом митрополита УГКЦ Володимира Війтишина відслужили поминальну панахиду за загиблими під час аварії на ЧАЕС, а високопосадовці поклали квіти до пам'ятника.

За словами заступника голови облдержадміністрації Ігоря Пасічняка, для забезпечення соціальної підтримки учасників Чорнобильської катастрофи з державного бюджету передбачено більше 12 мільйонів гривень.

АНОНС

ЗАПРОШУЄМО НА «ВЕЛИКОДНІ ЗАБАВИ»

Івано-Франківські обласне та міське об'єднання ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка

Відчиняймо ворітонька,
Гостоньків вітаймо!
«Христос воскрес!»
разом з ними
Усі заспіваймо.

8 травня 14.00

НД «Просвіта»

ВИКОЛИСАНА НА УКРАЇНСЬКИХ ПІСНЯХ

Івано-Франківські обласне та міське об'єднання ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка
Департамент культури Івано-Франківського міськвиконкому
15 травня, 15.00, НД «Просвіта» (вул. М. Грушевського, 18)

Сольний концерт Романії МИКИТЧУК –
учениці ДМШ № 1 ім. М. Лисенка
(клас викладача – кандидата мистецтвознавства Зорини ВАЛІХНОВСЬКОЇ)

У концертній програмі беруть участь:
народне аматорське тріо бандуристів сім'ї ВІВЧАРЕНКІВ, Софія ТЕРЛЕЦЬКА, учні ДМШ № 1, народний ансамбль «БЕРЕГИНЯ».

ДУХОВНІ РОЗДУМИ

СПРАВЖНІЙ ТРІУМФ…

Лише неминуща радість може бути справжнім тріумфом!

Тільки сопричасники цього безмежного почуття є справжніми тріумфаторами.

Одного відомого професора, який лікувався у престижній лікарні для високопосадовців, провідали його друзі й колеги по роботі. Увійшовши в палату, привіталися:

– Доброго дня, Іване Петровичу!

Хворий лежав у глибокій задумі, дивлячись через вікно в голубінь неба. Враз усі принишкли. Запала мертва тиша, якою зразу ж скористалися гарно одягнені, за останнім криком моди, поважні пані та панянки. Наче забувшись, де і чому тут знаходяться, вони розглядали палату, ніби музейну залу.

Все тут було вишукане, чисте і світле. Комп'ютер, телевізор та інша техніка нікого не здивували. Особливу увагу привертали коштовні картини, від яких годі було відірвати погляд. Вони наповнювали приміщення і душі присутніх радістю й закликали до життя. Та найбільше вразили квіти, яких було так багато і на столі, і на підвіконні, і в усіх куточках кімнати.

Та мить замішання затяглася. І хворий, повільно повертаючи голову, тихо відповів: «Доброго, доброго…». І знову змовк…

Враз пролунав голос лікаря, який тихо зайшов у палату: «Вибачте, але ви маєте вийти, тому що професорові не можна хвилюватися, йому потрібен спокій».

І коли всі виходили, він, щоб хворий не почув, тихо мовив: «Ви ж бачите, що стан критичний, і ми цілком безсилі».

Тоді один із найближчих друзів хворого уже в дверях голосно сказав: «Іване Петровичу, тримайтеся!» – «А за що триматися? – запитав хворий. І ще раз повторив: За що?»

Вже досить довго він тримався за лікарів, за кожне їхнє слово. Вони ж тут найкращі спеціалісти. І що? Все даремно…

За кілька хвилин двері знову відчинилися і в супроводі лікаря зайшов науковець, який працював на кафедрі цього професора.

(Чит. 2 стор.)

ДУХОВНЕ

З БІБЛІЙНОЇ МУДРОСТІ

Думки, проголошені Ісусом Христом і записані в Євангелії від Матея, вартісні для духовного зростання й порятунку людських душ. Вони для щоденних роздумів.

■ Не хлібом самим буде жити людина, але й кожним словом, що походить з уст Божих.

■ Ви – сіль землі. Ви – світло для світу.

■ Не клянись неправдиво. Ваше слово хай буде: «так-так», «ні-ні». А що більше над це, то те від лукавого.

■ Щоб таємна була твоя милостиня, Отець твій, що бачить таємне, віддасть тобі явно.

■ Складайте собі скарби на небі... Бо де скарб твій, там і буде серце твоє.

■ Ніхто двом панам служити не може... Не можете Богові служити й мамоні (багатству).

■ Не судіть, щоб і вас не судили.

■ І чого в оці брата свого ти заскалку бачиш, колоди ж у власному очі не чуєш?

■ Просіть – і буде вам дано, шукайте – і знайдете, стукайте – і відчинять вам. Бо кожен, хто просить – одержує, хто шукає – знаходить, хто стукає – відчинять йому.

■ Чи ж то серед вас є людина, що подасть своєму синові камення, коли хліба просить він?

■ Отож кожен, хто слухає моїх слів і виконує їх, подібний до чоловіка розумного, що свій дім збудував на камені.

■ Лікаря не потребують здорові, а слабі й не вливають вино молоде до нових бурдюків – і одне, і друге збережене буде.

■ Мир дому цьому.

■ Жниво справді велике, та робітників мало.

■ Прийдіть до мене, всі струджені й обтяжені – і я вас заспокою.

■ Як ви можете мовити добре, бувши злі? Бо чим серце наповнене, те говорять уста. Добра людина з доброго скарбу добре виносить, а лукава людина зі скарбу лихого виносить лихе.

■ Не те, що входить до уст, людину сквернить, а те, що виходить із уст, те людину сквернить.

■ Від спокус горе світові, надто горе людині, що від неї приходить спокуса.

■ Бо де двоє чи троє в ім'я моє зібрані – там я серед них.

■ Пророка нема без пошани – хіба тільки у вітчизні своїй та в домі своїм.

■ Отак будуть останні першими, а перші останніми.

■ Око – світильник для тіла.

■ Хто блаженний (щасливий, благословенний):

Блаженні вбогі духом, бо їхнє Царство Небесне.

Блаженні засмучені, бо вони будуть утішені.

Блаженні лагідні та спраглі правди, бо вони нагодовані будуть.

Блаженні милостиві, бо помилувані вони будуть.

Блаженні чисті серцем, бо вони будуть бачити Бога.

Блаженні миротворці, бо вони синами Божими стануть.

Блаженні вигнані за правду, бо їхнє Царство Небесне.

Блаженні ви, як ганьбити і гнати вас будуть, і будуть облудно на вас наговорювати всяке слово лихе ради мене.

Радійте і веселіться – нагорода бо ваша велика на небесах! Бо так гнали пророків, що були перед вами.

■ Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією своєю думкою.

■ Люби свого ближнього, як самого себе.

■ На цих заповідях увесь Закон і Пророки стоять.

Виписав із Євангелія
Богдан СУШЕВСЬКИЙ, *просвітянин*

ЖИТТЯ ЯК Є

Новий Уряд діє

Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман відзвітував, що вдалося розблокувати питання постачання ліків для онкохворих. «Ми минулого тижня ухвалили рішення, яке фактично робить перші кроки щодо руйнації монополії на ринку ліків. Це означає, що ліки з Європи, зі США, з інших якісних за станом життя країн зможемо постачати в Україну без будь-яких перепон», – заявив він. Він також повідомив, що для ремонту й будівництва доріг «концентруємо близько 18–19 мільярдів гривень». Глава Уряду також наголосив, що влада працює над питанням гарячого водопостачання в оселях громадян. Він висловив сподівання, що «Нафтогаз» буде підтримувати намагання забезпечити гарячою водою тих, у кого її немає. «Сподіваюся, що і в парламенті буде ухвалено необхідний закон для того, щоб питання було вирішене», – додав він.

Удостоєні у рік Франка

Напередодні Дня міста традиційно, вже всімнадцяте, названо імена тих, кого відзначено Івано-Франківською міською премією ім. І. Франка. У рік 160-літнього ювілею народження та 100-річчя смерті великого Каменяра список її лауреатів у галузі літератури поповнили Світлана Бреславська-Кемінь (удостоєна цієї високої відзнаки за поетичні збірки «Два кроки до раю» і «Переступи поріг»), та Василь Бабій – за прозові книжки про Івано-Франківськ (Станіславів) «Мій маленький Париж – Івано-Франківськ», «Станіславів» та «Францішек, або Повернення до Станіславова».

У галузі журналістики за підсумками таємного голосування комісія з премії імені Івана Франка віддала перевагу Ользі Іроденко, авторці телевізійної програми «Шлях до Європи», яку вона веде на обласному телебаченні «Галичина».

Відзнаки лауреатам міський голова Руслан Марцінків вручить 7 травня на площі Ринок під час урочистого відкриття святкування Дня міста.

Великодній кошик потягнув на рекорд

У Вербну неділю на Вічевому майдані Івано-Франківська жителям і гостям міста презентували найбільший в Україні великодній кошик. Цей «рекорд урочисто зафіксував експерт Національного реєстру рекордів Павло Горішевський. Довжина кошика – 280 см, висота – 250 см, ширина – 170 см. Ініціатори задуму розповіли, що кошик виготовили з залишків будівельних матеріалів. Міський голова Івано-Франківська Руслан Марцінків подякував організаторам свята. «Дуже важливо нині зберегти наші українські традиції, наші християнські цінності й зробити справді гарне свято для нашого міста», – відзначив мер Івано-Франківська.

Церковні реліквії

У церкві Всіх святих на території Музею етнографії Національного заповідника «Давній Галич» презентували виставку «Галицький сакрарій». Тут представлено унікальну колекцію старовинних речей церковного вжитку, церковних та хатніх ікон та образів, священичий одяг початку минулого століття, які є результатом роботи етнографічного загону відділу фондів заповідника на теренах галицького Опілля. «Твори сакрального мистецтва, які ми сьогодні презентуємо, є національним багатством нашої держави, їхня популяризація допоможе глибше збагнути духовне підґрунтя, на яке ми спираємося у своєму прагненні духовного відродження», – зазначив заступник генерального директора з наукової роботи Семен Побуцький.

Від моря до гір

Депутати Верховинської районної ради ухвалили рішення «Про підтримку пропозиції щодо організації пасажирського сполучення «Одеса–Рахів». Йдеться про модифікацію наявного маршруту поїзда № 135/136 «Одеса–Чернівці». Планують, що поїзд курсуватиме через Ворохту, Яремче, Ясіню. Вважають, що запуск поїзда може стимулювати розвиток туризму всього Карпатського реґіону.

«Динамо» – чемпіон України

Перед 23-ім футбольним туром прем'єр-ліги відбулися перші півфінальні матчі Кубка України. І нова сенсація від команди «Олександрія» з м. Олександрія Кіровоградської області: українські гравці вдома зіграли унічию з напівбразильським «Шахтарем» – 1:1. Другий поєдинок: «Дніпро» – «Зоря» – 1:0.

А ось начебто прогнозований тур чемпіонату країни насправді став непрогнозованим. Ідеться насамперед про матч в Одесі між «Чорноморцем» і «Шахтарем», у якому один із турнірних аутсайдерів домігся нічиєї з рахунком 1:1 і зробив чемпіоном країни «Динамо». Власне, чемпіоном «Динамо» стало ще й завдяки тому, що в Києві з результатом 1:0 здолало полтавську «Ворсклу».

ГРОМАДСЬКИЙ СЕКТОР

ЗДОБУЛИ НАВИКИ ЛІДЕРСТВА

Представники семи неурядових громадських організацій Прикарпаття взяли участь у шестиденному семінарі з організаційного лідерства та розвитку, який організовано рамковою програмою Реґіонального екологічного центру (REC) «Місцеві ініціативи для сталої України» (LINK) за підтримки Міністерства клімату і довкілля Норвегії. Метою програми є допомога громадам в удосконаленні місцевого врядування, екологічного планування та управління ресурсами.

Перший освітній захід був покликаний створити образ лідера організацій громадянського суспільства та надати інструменти для особистого розвитку лідера, побудови команди. Семінар включав такі компоненти як визначення особистих та організаційних цінностей, формування особистого навчального плану, розробка особистого бачення лідера, самоорганізація, мотивація інших учасників громадської організації, подолання конфліктів, залучення волонтерів і нових членів.

Було наголошено на потребі лідера розвивати в собі критичне мислення, в чому можуть допомогти такі навички як уміння інтерпретувати, аналізувати, робити висновки, оцінювати, самореґулюватися (усвідомлювати власні реальні здібності й стратегії розвитку).

«Кожна людина може навчатися ціле життя, тобто займатися самонавчанням, – зазначає одна з учасниць, голова громадської організації «Молода Просвіта» Євгенія Бардяк. – Особливостями освіти дорослих є те, що вона орієнтована на вирішення актуальних практичних проблем, оволодіння новими методами, формування конкретних навичок, які необхідно для виконання чітко поставлених завдань. Саме тому такі тренінги є корисними».

Другий цикл тренінґу орієнтуватиметься безпосередньо на організаційний розвиток.

Н. К.

ДУХОВНІ РОЗДУМИ

СПРАВЖНІЙ ТРІУМФ...

(Поч. на 1 стор.)

Хоч був ще молодий, але зарекомендував себе добрим спеціалістом і подавав надії. Та ще більше він завоював авторитет простотою, скромністю, смиренням, поступливістю, щирістю, дружелюбністю, повагою до всіх і постійною готовністю будь-кому і в будь-чому, в разі потреби, допомогти.

Він підійшов до хворого, схилився й попрохав: «Іване Петровичу, тримайтеся за віру й кріпіться в надії».

– Віру в кого і в що?

– У Творця, професоре, у Творця! В життя після смерті й воскресіння.

– О як мені цього не вистачає. І Творця, і вічне життя, і воскресіння я ніколи не заперечував. Але який я був далекий від цього. Моя наукова праця, посада, кар'єра, сім'я і все земне було для мене найважливішим і на першому місці. Я досягнув усього, до чого прагнув, мав те, чого бажав. А тепер?.. А далі?.. Я не раз чув ваші розмови про сенс і ціль земного життя – як особистого, так і всього людства, про душу, про свідомість, про наше «я», про останні часи і знаки, які вже явно про них свідчать, про завершення земної історії людства та інше, але це мене не хвилювало й зовсім було не цікаве. Звичайно, я на Різдво і на Великдень ішов до храму, але це було наче мода. А тепер відчуваю й усвідомлюю, що багато втратив у житті. Бо ж, дійсно, що є важливішим, високим і цінним на цій землі, як часто говорили ви, якщо одного разу якийсь блукаючий астероїд випадково впаде на нашу планету і вона, розлетівшись на друзки чи згорівши у вогні навічно зникне в безконечних просторах Всесвіту...

Де тоді опинимось ми з усіма нашими земними цінностями?.. За мить він говорив: та й без того вже свідчу, що земне життя за земними цінностями порожнє й нічого не варте. Куди, наприклад, я візьму з собою все найкраще, що придбав і пережив, якщо вже сьогодні воно для мене нічого не означає? Тому чи не абсурдом є відомий заклик: «Бери від життя все, бо лиш раз живеш на землі».

– Так, Іване Петровичу, сьогоднішній день є важливим і цінним тільки в тому, що матиме продовження в завтрашньому дні. Так само і все земне життя має мудрий смисл тільки в продовженні його після смерті. Власне це своєю наукою, смертю і воскресінням відкрив нам Господь наш Ісус Христос...

– По обличчю професора котилися сльози, та очі світилися радістю.

– Професоре, а скоро Воскресіння Христове.

– Знаю. І вже подумав: а чи не посповідатись мені? Як давно я це робив... Ви посприяєте в цьому?

– Обов'язково і якнайскоріше...

Щасливий страждалець стиснув руку свого колеґи й промовив: «Дякую, друже, щиро дякую!»

Михайло МЕЛЬНИК, *священик*

ВАРТО УВАГИ

ПОДАТОК ЗМЕНШИВСЯ – І «ТІНЬ» ЗАРПЛАТИ ТЕЖ

– Попри те, що розмір ставки єдиного соціального внеску зменшився майже на 58 відсотків, власні надходження коштів порівняно з таким же періодом минулого року досягли понад 65 відсотків, що засвідчило про збільшення загальних обсягів фонду оплати праці, – заявила на брифінґу в головному управлінні Пенсійного фонду України в області **Ольга Смеречанська,** начальник відділу платежів до пенсійної системи та захисту прав застрахованих осіб. – А це свідчить про позитивну тенденцію виходу заробітної плати з «тіні».

Ольга Мартинівна розповіла про шляхи наповнення бюджету Пенсійного фонду України в області, повідомила про те, що за перший квартал від платників надійшло понад 491 млн. грн., які були спрямовані на виплату пенсій. Вона також звернулася до громадян області з проханням брати активнішу участь у леґалізації заробітної плати. Цьому сприяє контроль найманими робітниками за сплатою за них страхових внесків роботодавцями. Цією можливістю можна скористатися, зареєструвавшись на вебпорталі Пенсійного фонду України.

Доброчесний бізнес краю прислухався до порад пенсійників і «зекономлені» на зменшеному податку кошти скерував на зарплату. Це радо сприйняли й працюючі громадяни області, і непрацездатні пенсіонери, в яких із 1 травня ц. р. збільшилася пенсія. Перерахунок пенсій відбувся у зв'язку зі зміною прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність. Мінімальний розмір пенсії за віком збільшено до 1130 гривень. Підвищені розміри пенсій у нашому краю отримує понад 342 тисячі громадян. Розмір мінімальної пенсії для непрацездатних осіб зріс на 56 грн.

Володимир КРИВОРУЧКО

ТАК ДУМАЮ

ЧОГО ЧЕКАТИ ВІД АҐРЕСОРА

Донбаські маріонетки Гітлера-2 відклали вибори, заплановані під окупацією на 24 квітня, аж на липень.

Причина?

Такий прийшов наказ від Путіна – Гітлера-2. Без наказу донбаські маріонетки нічого не роблять.

Виходить, Гітлер-2 не хоче поспішати з виборами на загарбаних землях. Це не Крим – раз, і час не той – два. Треба бути дурним, щоб напередодні перевиборів президента США псувати марку Мінських угод, що їх Захід має за реальний шанс розв'язати конфлікт на сході України. Москві наразі треба, щоб Захід так думав і далі. Бо є ж голоси й на Заході за рішучіші дії. То хай ці голоси й далі будуть голосами, а Меркель з Олландом вірять в ідею-фікс.

Гітлер-2 знає добре, що з конфлікту він не вийде до цілковитої окупації України, але переконувати в цьому західних хлюпиків не хоче. Він чекає на вислід президентських виборів у США. Попри словесні погрози розпочати війну, він війни не хоче. Може, ці перевибори вийдуть на добро для Москви. А Гітлер-2 боїться війни ще й тому, що війна скасує перевибори у США й продовжить каденцію Обами. А з Обамою саме й сталося непередбачене: були найліпшими друзями, а стали, інакше не скажеш, ворогами. Тому Гітлер-2 й не поспіша хапатися. Краще почекати, хто оселиться в Білому домі.

Тож заяви деяких політиків, що у 2016 році можлива повномасштабна аґресія Москви, наразі є під сумнівом. Поки не відбудуться вибори президента у США.

Щоправда, Гітлер-2 нахваляється і залякує світ, та від злодія в законі іншого й не жди.

Війна – це витрати й ризики, а можна ж доскочити свого й без війни. Це теж зі злодійських «понятій».

Розвідка ж із Америки доносить: у разі відступу від гібридної війни, цілком можлива негібридна війна. Є такі свідчення.

А вибори на Донбасі, як буде треба, можна з липня перенести й на жовтень, або й на наступний рік. Американські вибори покажуть.

У політиці головне – думати, і то – добре: розглядати з усіх боків.

Святослав КАРАВАНСЬКИЙ

ПАМ'ЯТЬ

ХТО ПЕРШИМ ІШОВ

Пам'ятаймо тих, хто віддав своє життя за наше майбутнє – такими словами завершилась остання у цьому році Хресна дорога за мир і єдність українського народу в Меморіальному сквері, яка відбулася 14 квітня 2016 р. Вона дійсно була особлива, бо через Божу ласку Господь подарував півтори години сонечка, незважаючи на те, що дощило цілий день. Хресну дорогу провів о. Василь Слобода, а текст гарно прочитали студенти.

Прийшли люди. І всі ми разом молились за мир у нашій Батьківщині.

Висловлюємо подяку організаторові заходу – ГХР «Клич» і його провідникові – Богдану Гоблеру, а також тим, хто, не зважаючи на несприятливі умови, забезпечив захід озвученням: Віталієві Кабишину і панові Сергію. Велика подяка як церковній, так і міській владам за сприяння у проведенні Хресних доріг.

Ми віримо, що така молитва вислухана. Слава Богові й Україні.

Ми не маємо права їх забути, бо без минулого немає майбутнього. Україна завжди має бути в наших серцях. Вони померли, щоби ми жили.

Андрій ФУРШТЕЙ, *секретар ГРХ «Клич»*

ВІДВЕРТО

Сьогодні Україна переживає тяжке випробування: війна на Донбасі, загарбання Криму, важкий стан економіки України, високі ціни на газ та інші біди є наслідком тяжких гріхів нашого народу. Більшість громадян держави не знають про існування Бога, не виконують Божих заповідей, не мають страху Божого.

ЗА ЩО ВМИРАЮТЬ НАШІ ГЕРОЇ

Через неправди, беззаконня і злочини наш ворог зазіхає на нашу землю, на нашу Незалежність. **Як Христос узяв на себе гріхи світу, так і наші герої – побиті, поранені, закатовані, полонені, вбиті, ті, що пропали безвісти, – беруть на себе гріхи нашого народу.**

А злочини українського народу тяжкі. До одних із найтяжчих належать хабарі й «подяки». Хабарі скрізь: за вступ до навчальних закладів, податковим, автодорожнім інспекторам, у прокуратурі, в держадміністраціях, в санепідемстанціях, на митницях, суддям, нотаріусам, лікарям, вчителям та у військкоматах.

Торгують роботами, посадами, інвалідностями, водійськими посвідченнями, нерухомістю... Торгують навіть обов'язком захищати Батьківщину. Даєш хабаря – створюєш цим таких «януковичів», розвиваєш у них пристрасть до грошей і багатства. Це все одно, що давати алкоголікові спиртне. А ліків, щоб вилікувати пристрасть до грошей і багатства, ще не знайшли.

Особливо хочу зупинитися на хабарях у медицині. Туди, куди найбільше звертається простий українець, там, де най-

більше нищиться Божий дар – здоров'я. Як може вилікуватися хворий, який дає хабарі? Проблеми зі здоров'ям виникають через гріхи, а він дає хабарі й цим набуває ще більше гріхів. Як може лікувати лікар, який бере хабарі? Від нього віддаляється Боже благословення – дар лікувати. Такий лікар лише калічить хворих.

Наприклад, в Італії пацієнт, залежно від рівня доходів, офіційно сплачує в касу медичного закладу суму, згідно з тарифами, встановленими державою за медичний огляд, хірургічні операції, стоматологічні послуги, обстеження, аналізи та інші послуги. Із цієї суми оплати частина спрямована на виплату зарплати медичного персоналу, частина – на утримання медичного закладу, податки та інші витрати. Все прозоро й законно.

Особливо мене обурюють хабарі в пологових будинках. Ті лікарі й акушерки, які грубо й не по-людськи поводяться з породіллями, нахабно здирають гроші з молодих мам, заробляють собі тільки прокляття.

Більшість наших громадян за хабарі отримали фальшиві інвалідності, обдурюючи державу. Їхні пенсії лягли на плечі українського народу.

Ми звикли всім «віддячувати». Але забуваємо дякувати за все Богові, який нас рятує. Ми скупі віддати десятину Богові, скупі на добрі діла.

Ти вступив у навчальний заклад за хабарі, заплатив за іспити й заліки, одержиш диплом. Але чи знайдеш роботу згідно зі своїм дипломом? Бо все, що куплене, отримане, заплачене хабарями, йде в небуття, воно прокляте.

Наші герої вмирають за заборону хабарів в Україні, за суворі покарання за цей злочин, за навернення всіх тих, що дають і беруть хабарі.

Державну власність навмисно розвалюють, розграбовують, щоб за безцінь перейшла в приватні руки. А приватник різними способами ухиляється від сплати податків. Багато наших громадян погоджуються працювати без трудових угод, контрактів або отримують зарплату «в конвертах» більшу, ніж нараховано в платіжних відомостях.

Стихійні ринки, нелеґальна торгівля, нелеґальні роботи, послуги призвели до того, що держава недоотримує пенсійні, соціальні нарахування, податки. Це також стосується і наших громадян, які працюють за кордоном, погоджуючись працювати без трудових угод або за заниженими контрактами, тарифами. Цим вони обкрадають і руйнують економіку інших країн. Чи не тому Господь допустив нам таких олігархів, чиновників, політиків, прокурорів, що грабували й далі грабують державу й народ?

Наші герої вмирають за викорінення тіньової економіки в Україні, проти корупції, за суворі закони відповідальності за ці злочини, за контроль державних коштів, за навернення всіх тих, що обікрали державу.

Алкоголізм – немов рак нищить Україну. Через політику виготовлення й продажу великої кількості алкогольних напоїв в Україні на залежність від алкоголізму захворіла значна кількість населення. Як наслідок: розбиті сім'ї, покинені діти, тяжкі хвороби, бійки та сварки, дорожньо-транспортні аварії в нетверезому стані, часто з трагічними наслідками, смертність у молодому віці... Внаслідок впливу алкоголю народжуються діти з різними дефектами тіла чи розуму. Алкоголізм спонукає до крадіжок та убивств.

Наші весільні чи святкові столи вгинаються від алкогольних напоїв. Ми поминаємо покійних з горілкою. Ми «віддячуємо» й даруємо алкогольні напої. В селах і містах процвітає самогоноваріння.

Одні грішать, що п'ють, інші грішать, що нищать душі людей, торгуючи горілкою, самогоном, сигаретами, наркотиками. Держава все, що заробила від продажу алкогольних напоїв і тютюнових виробів, зараз витрачає на війну. Ціна занадто дорога – життя наших громадян.

Наші герої вмирають за те, щоб зупинити алкоголізм, наркоманію та шкідливі звички в Україні.

Ми згрішили вбивством ненароджених дітей (абортами). Українці рано одружуються. Народять одне, двоє, троє дітей, а решту вбивають, деякі ведуть розпусний спосіб життя. Одна українка розповіла мені, що її знайома вбила тринадцять ненароджених дітей. В гінекологічних відділеннях України організовано геноцид ненароджених дітей і заробляють брудні гроші, заплямлені кров'ю проти Божих заповідей. Катування і смерть ненароджених дітей, вбитих у лонах матерів, – це тяжкий злочин, який падає на весь український народ.

Ми ще й гнівимо Бога через вбивство чужих ненароджених дітей – громадян інших країн, бо в нашій державі цей злочин не заборонений. Господь найбільше карає, коли вбивають невинних, беззахисних. І я закликаю всіх зупинити це зло. Папа Іван Павло II застерігав: «Народ, який вбиває своїх дітей, не має майбутнього». Щоб зупинити вбивство людей в Україні, треба заборонити вбивство ненароджених дітей.

Папа Пій XII так сказав до делеґаток Католицького конґресу акушерок: «Кожна людська істота, навіть дитина в лоні матері, має право на життя. Це право походить від Бога, а не від батьків чи людської влади або товариства. Нема людини, ані людської влади, ані науки, ані причини медичної, євгенічної, соціальної, економічної чи моральної, що могла б дозволити свідомо знищити людське життя».

Наші герої вмирають за заборону абортів та протизаплідних засобів в Україні, за навернення батьків, лікарів і за всіх, від кого залежить життя ненароджених дітей.

На повну силу зараз в Україні процвітає ворожбитство, чаклунство. Таємні способи й методи ворожіння передаються з покоління в покоління. Екрани телевізорів наповнені диявольськими сеансами й порадами екстрасенсів, полиці книгарень, ринків, кіосків наповнені забороненою Церквою літературою про магію, хіромантію, чаклунство, що пояснює способи й методи ворожби. Екстрасенси, ворожбити, мольфари, «бабки», «дідусі» та інші подібні до них володіють диявольською енерґією, що руйнує свідомість і розум людей, спонукає до злочинів: красти, вбивати, вживати алкоголь, наркотики, спонукає до розпусти, самогубства та інших тяжких злочинів.

На думку святого Василія Великого, люди, які вдаються до чаклунства, мають нести таке ж покарання, як і вбивці. Адже вони – таємні вбивці розуму й душі, які сприяють тому, що в Україні так багато злодіїв, убивць, катів, терористів, сепаратистів, зрадників та інших грішників.

Наші герої вмирають за заборону в Україні екстрасенсів, ворожбитів, чаклунів, «бабок», «дідусів» та інших, що руйнують душі й розум людей.

Неділі й свята ми проводимо біля телевізорів, на риболовлі, на пікніку, в барі, в парку, на ринку, на роботі... В той час, як святій неділі потрібно віддати особливе місце – бути на Святій Літургії, віддати шану й подяку нашому Спасителеві. Пропустити в неділю і в свята Службу Божу без поважної причини є тяжким гріхом.

Ми згрішили лихослів'ям (вживанням нецензурних слів, прокльонів). Бувають випадки, що наші громадяни втрачають контроль над своєю мовою. І цим ми також тяжко ображаємо Бога.

На превеликий жаль, часто трапляються випадки, коли українські подружжя живуть без церковних шлюбів, у перелюбі або розлучені. Ніхто нікому не хоче терпіти, кожен живе, як йому заманеться, немає в родинах Бога. Що такі батьки дадуть дітям, яким вони будуть прикладом християнської сім'ї?

Тож сьогодні нам варто прислухатися до науки митрополита Андрея Шептицького: «Майбутність належить тим народам, у яких подружжя є святою річчю, у яких родинне життя чисте і святе. Родина, що спільно, свято й добре молиться, буде мати благословення з неба, буде мати взаємну любов і легко буде поборювати всі труднощі й непорозуміння, які могли би псувати життя родини».

Поширений гріх серед громадян нашої держави – пересувати моральні межі. Ми згрішили порушенням постів, пересиченням в їжі та питті, нескромним одягом, розпустою та іншими гріхами нашого народу.

Тож, поклавши руку на серце, зробімо іспит совісті: чи мої гріхи не стали причиною того, що через мене гинуть люди?

Чому Господь допустив на нас цю війну?

Щоб ми змінилися, навернулися і спаслися, живучи згідно Божих заповідей і євангельської науки Ісуса Христа.

Оксана СЛОБОДЯНИК,
м. Реджіо Емілія, Італія

НАШОГО РОДУ

...Зенон Кирилович-батько. Зенон Кирилович-син. Не знайдете їхніх прізвищ в українському мартиролозі серед відомих історичних постатей, на поруйнованих скрижалях нашої народної минувшини. Хоч у житті, як їм було написано Богом, вони пройшли тяжкі випробування і доклали чимало зусиль та праці задля загального добра. Тож ця святопечальна розповідь про батька й сина Кириловичів – із далекого, замуленого забуттям колодязя часу...

КИРИЛОВИЧІ

* * *

...У книгах старенької церкви села Пасічна (нині в адміністративних межах Івано-Франківська), мабуть, ще збереглися записи з кінця XIX ст. про священика УГКЦ о. Зенона Кириловича (він мав тут парохію) і про народження у Пасічній у вересні 1892 року його сина Зенона. Вже тоді серед галицько-української збірноти краю о. Зенон Кирилович був знаний як активний діяч українських товариств, зокрема «Просвіти», й музикант-цитрист.

Народився Зенон Кирилович-батько 23 серпня 1865 р. (за іншими даними – 1866 р.) у с. Войславичі Сокальського повіту на Львівщині. 1891 року закінчив Львівську духовну семінарію.

Невдовзі, після народження сина, помирає дружина о. Зенона Кириловича. І він 1895 р. переїжджає до Коломиї: тут проживала його сестра – дружина професора Коломийської української гімназії у 1893–1908 рр., учителя класичних мов Юліяна Насальського (1847–1913). Він, до речі, автор популярної «Бібліотеки для руской молодежы» (налічувала 82 випуски в 161 томі), виданої «язичієм» у Коломиї в 1894–1913 рр. Якраз у сім'ї Насальських малий Зенон і виховувався: дружина Ю. Насальського замінила йому матір.

А Зенон Кирилович-батько поринув у громадську й культурну діяльність столиці Покуття і Гуцульщини. Він – катехит чоловічої виділової школи. Одночасно – дириґент Коломийського «Бояну» і голова товариства «Родина». Коломия знає його як композитора-цитриста. Він – автор церковних хорів, творів для цитри, зокрема п'єс для цитри «Попурі з українських народних мелодій», маршів «За мою Україну», «Між своїми», а також танців – мазурки, польки.

1907 р. в'язанка творів для цитри З. Кириловича побачила світ у додатку до видання «Ехо фон Гіберге» («Діло», 08.06.1907 р.), а у видавництво «Ліра» (Станиславів) під фірмою Станиславівського «Бояна», крім музичних творів Д. Січинського, М. Вербицького та О. Нижанківського, були видані також твори для цитри о. Зенона Кириловича. Посмертно в «Ілюстрованому народному календарі на рік звичайний 1921» була надрукована пісня «Туга», слова і музику якої уложив о. Зенон Кирилович.

* * *

...Кожна людина має свої тайнощі життя. Помах смерті немовби чатував на отця Зенона Кириловича. Він наздогнав його у часі буремних років у Галичині – 17 лютого 1919 року. Науковець і краєзнавець Володимир Полєк у своєму «Біографічному словнику Прикарпаття» про трагічну загибель о. Зенона Кириловича пише: «Батько Зенона К. загинув від рук польського ксьондза. Звідки з'явилася ця версія про загибель священика й композитора-цитриста З. Кириловича, невідомо. Заперечимо це повідомлення посиланням на розповідь безпосереднього свідка загибелі о. З. Кириловича – Мирослава Дубляниці, опублікованої під назвою «Листопадові дні в Коломиї» 1988 р. у книжці «Коломия й Коломийщина». Він, зокрема, згадує:

«...При вулиці Крашевського-Рамлерівка, коло в'язниці міського суду, трапилася пригода. Вже північ надходила, а ми з їдункою в руках зближались до молоденького стійкового, забувши кличку. Залунав постріл стійкового – ми, припавши до землі, врятувались. З подиву гідною дисципліною і карністю, без вагань, молоді вояки виконували наказ. У тих днях згинув через неувагу, біля забудовань української гімназії о. Кирилович – великий патріот, визнаний музика, віртуоз гри на цитрі».

20 лютого 1919 р. коломийський часопис «Покутський вістник» у ч. 14 опублікував некролог, присвячений отцю Зенону Кириловичу – композиторуцитристу і громадсько-культурному діячеві Коломийщини.

Володимир МОРОЗЮК, *член НСПУ*

(Далі буде)

КОНКУРСИ

«НАЙКРАЩИЙ ЧИТАЧ УКРАЇНИ-2016»

Світло об'являється,
Як відкриєш книжку.
Де ж воно дівається,
Як закриєш книжку?
Не впадай в зажурості,
Мій малий читачу,
Я те світло мудрості
В твоїм серці бачу.
Дмитро Павличко

Щороку бібліотеки України проводять Всеукраїнський конкурс «Найкращий читач», де традиційно запрошують дітей у тишу книжки, цю тишу порушує їхній зміст, їхнє слово, яке переносить у глибину століть, допомагає збагнути Бога, вивчити історію України, рідного краю. З них промовляють до нас поети, письменники, драматурги, художники.

Душа книжки, її слово – це добірне зерно, посіяне в душах дітей, яке проростає добрими паростками.

Щоб зібрати багатий урожай знань, які почерпнули читачі з великого «поля книжки», – Тлумацька районна бібліотека для дітей провела ІІІ етап Всеукраїнського конкурсу – «Найкращий читач України 2016 року», серед читачі – учнів 6–7 класів. Конкурс проходить в 4 етапи: 1-ий, відбірний, проводився в усіх шкільних, дитячих і сільських бібліотеках (філіях); 2-ий, міський/районний, – у дитячих бібліотеках райцентрів; 3-ій, обласний, – в обласних центрах, 4-ий, підсумковий, буде проводитися у Львові. Організатори конкурсу – громадська фундація «Форум видавців», Національна бібліотека України для дітей, Українська бібліотечна асоціація, Українська асоціація видавців та книгорозповсюджувачів, Українська асоціація працівників бібліотек для дітей за сприяння: Міністерства культури України, управлінь культури обласних держадміністрацій.

Переможці дитячої бібліотеки брали участь у ІІІ етапі конкурсу, який проходив 19 квітня 2016 року в Івано-Франківській обласній бібліотеці для дітей.

Змагаючись за звання найкращого читача України, перші місця здобули читачі Тлумацької ЦБС. З категорії 6-их класів став учень 2-Б класу Тлумацької гімназії Богдан Віталійович Пасічняк та з категорії 7-их класів стала учениця 7 класу Озерянського НВК Софія Ігорівна Кудельська, які були нагороджені грамотами й призами.

Попереду на них та їхніх колеґ з усієї України чекає незабутній Фестиваль дитячого читання «Книгоманія», який відбудеться 12–15 травня у Львові.

Н. К.

ЕКОТИЖДЕНЬ

МОЛОДЬ І ДОВКІЛЛЯ

Є на історико-географічній карті України територія, яка стала болючою раною не тільки нашої держави, а й усієї Європи. З'явилась мертва зона 26 квітня 1986 року, коли глибокої ночі на одній із найпередовіших радянських атомних станцій – Чорнобильській – вибухнув четвертий реактор. Відбулася найбільша за всю історію використання «мирного атома» аварія, яка, за оцінками світової спільноти, є найбільшою техногенною катастрофою XX ст. Більше мільйона людей взяли участь у гасінні пожежі на ЧАЕС, ліквідації радіоактивних ділянок, евакуації населення міст і сіл, а також спорудженні величезного «саркофага», що має захистити людство від подальших радіаційних небезпек. Частина рятувальників отримала величезні дози радіаційного випромінювання – внаслідок цього їхні здоров'я і життя опинилося під загрозою. Їм дали ім'я – «ліквідатори».

Відтоді минуло 30 років. Для окремої людини – значний відрізок життя, для історії – навіть не хвилина, а мить; для нашої післячорнобильської України – лише гіркий початок довгого хресного шляху.

Обласна бібліотека для юнацтва на пошанування людей, що стояли на захисті безпеки всього світу від «мирного атома», провела вечір-реквієм «Ятрить серця Чорнобиля полин». Вечір підготували та провели учні 10-Ф класу обласного ліцею для обдарованих дітей із сільської місцевості під керівництвом завідувачки відділу бібліотеки Людмили Ковальчук.

Ведучі – Діана Ферштей і Тетяна Гайдейчук розповіли про нелегкі будні ліквідаторів, версії подій, висунені сучасними істориками й науковцями. У виконанні Аліни Олексюк та Роксолани Зітинюк прозвучали пісні «Біда» – на честь ліквідаторів, що загинули через променеву хворобу та «За Україну». Людмила Ковальчук представила слухачам виставку-спомин «На розпеченім серці реактора» й провела розмову-діалог. Школярі поділились власними думками і враженнями від перегляду фільму «Жертва» про післячорнобильське життя і смерть білоруського ліквідатора Анатолія Сараговця.

Про чорнобильську трагедію написано й сказано багато: «Третій ангел просурмив і впала з неба велика зірка, що горить подібно до світильника, і впала на третю частину рік і на джерела, води. Ім'я цій зірці Полин...». Ці слова з Книги Одкровення після Чорнобильської аварії звучать пророчо, тому що народна назва полину звичайного – чорнобиль.

Екологічний тиждень «Молодь і довкілля» – це пізнання навколишнього світу, маленькою частиною якого є людина. Воно завжди йде двома шляхами: через розум і серце. Важливо не тільки розкрити перед читачами закони природи, але й навчити їх відчути її красу.

У рамках екологічного тижня «Молодь і довкілля» бібліотекар читальної зали Марія Калинюк організувала й провела цікаві еко-вікторини, конкурси в НВК «Школі-гімназії № 3» з учнями 8-А класу, еко-палітру «Про дива і таємниці природи-чарівниці». Учнівська молодь у розважально-ігровій формі узагальнювала знання про значення чистого довкілля, шанобливого ставлення до рослинного і тваринного світів, ознайомились із природохоронними територіями області.

Протягом тижня в обласній бібліотеці для юнацтва діє виставка-орієнтир «Світ, який не повинен загинути». З матеріалами виставки ознайомила школярів Марія Калинюк. Книжки навчають молодь бути Людиною у храмі на ім'я Природа.

Н. К.

ПРЕСА

«СЛОВО»: ГОВОРИМО ПРО ВСЕ, АЛЕ ПО-ХРИСТИЯНСЬКИ

В обласній універсальній науковій бібліотеці ім. І. Франка відбулася презентація Всеукраїнського християнського часопису «Споконвіку було Слово» та його нового номера за темою «Без Бога (атеїзм і віра)».

Журнал «Слово» займає чільне місце серед українських християнських періодичних видань і користується популярністю серед користувачів обласної книгозбірні. З ініціативи працівників відділу краєзнавчої літератури відбулася зустріч із творцями цього видання і його презентація.

Цікавий, стильний, сучасний, красивий, якісний, корисний, потрібний... Так коротко можна сказати про журнал, призначений для читачів, які прагнуть бути християнами, ближче пізнати Господа, зміцнити свою віру і знайти відповіді на багато хвилюючих запитань із різних аспектів життя.

Видавець часопису – «Медіа-центр Апостол» Івано-Франківського архієпархіального управління УГКЦ.

Журнал уперше побачив світ 2011 року. На сьогодні обсяг двомісячника становить 48 сторінок, він розповсюджується по всій Україні з можливістю передплати. Шеф-редактором і водночас богословським редактором видання є автор ідеї створення часопису, священик парафії Різдва Христового м. Івано-Франківська, церковний опікун місії «Апостол» – отець Роман Терлецький. Загалом колектив редакції налічує вісім осіб, що сумлінно працюють для читачів, створюючи чудовий журнал. Адже Євангеліє торкається всіх і кожного зокрема.

За словами головного редактора Уляни Андрусів, кандидата філологічних наук, члена НСЖУ і водночас консультанта у методі позитивної психотерапії, мета журналу – творити якісну релігійну пресу, нести євангельські правди, сміливо порушувати непрості проблеми сьогодення й писати про те, що хвилює кожного українця-християнина. Словом, говорити про все, але по-християнськи, формуючи разом із читачами нове суспільство й нову культуру, яка ґрунтується на справжніх цінностях.

– Кожен випуск журналу присвячений певній темі, – зазначила модератор презентації Галина Литвин, член редколеґії часопису, журналіст, директор БО «Апостол». – Тема обговорюється на сторінках видання з різних точок зору у 16 постійних рубриках. Із ними ознайомила присутніх випусковий редактор часопису Уляна Коржик. Серед рубрик журналу – «Богословіє» (веде о. Р. Терлецький) та «Добра новина» (веде У. Андрусів), які власне найкраще розкривають тему номера, а також «Словотерапія» (думка християнського психолога), «Мама, тато і я» (поради дитячого психолога), «Рецепти святості» (розповідь про святих Церкви), «Економіка з розумом» (поради фінансового експерта), «Місія» (приклади місійної діяльності мирян і духовенства), «Мандруючи з Богом» (розповідь про інші країни з перших уст), «І двоє стануть одним» (поради для подружжя), «Внутрішній замок» (поради для доброї молитви), «Гість номера» та інші.

Зокрема, новий номер двомісячника, що має назву «Без Бога», розкриває читачам поняття віри та атеїзму й запрошує кожного переосмислити свою віру, щоб зустрітися у житті з Господом.

Усі випуски журналу можна отримати у відділі краєзнавчої літератури обласної бібліотеки.

А творцям видання бажаємо подальших творчих успіхів на славу Бога і добро кожної людської душі.

Оксана ШАРАН

НЕЗАБУТНІ

ШУМИТЬ ЙОГО ЗЕЛЕНИЙ ГАЙ

Він народився в національно свідомій родині, де святою книжкою був «Кобзар». Тому в Мірка Кушнірчука утвердилося шанобливе ставлення до книжок, літератури. Знав не лише Тараса Шевченка, а й інших велетнів духу, зокрема, творчість колишнього політв'язня, поета, Шевченківського лауреата Тараса Мельничука, який товаришував із його братом Володимиром, часто гостював у нього.

Та що й казати, коли є любов до красного слова. Я був здивований увагою Мірка (так любляче називала його мама). Він цитував мою екологічну поему «Сльоза в зозулиному черевичку». І сподобалася вона йому тим, що автор захищає рідкісні рослини, занесені в Червону книгу. Деякі з них він посадив, щоб зберегти, у своєму гайку на околиці Коломиї, який плекав понад двадцять років.

А ще, пригадую, шанувальник моєї поезії подарував мені як вияв особливого довір'я роман Олеся Гончара «Собор», заборонений колись цензурою.

– Його пізнанню можна було позаздрити, – говорить брат Любомир. – Читав, осмислював прочитане, щоб знати справжній стан речей. Працював над собою як просвітянин. Побував у Іспанії, побачив як там живуть люди. І хотів того кращого життя в Україні.

Знаю, Мірко, батько трьох дітей, не міг би жити в чужій країні. Бо з дитинства любив рідну землю. З братом подорожували Карпатами. Це було найвищим задоволенням.

Отож наші життєві дороги десь і перетинались. Не забуваю Коломийську школу № 3, де ми вчилися, дитячо-юнацьку спортивну школу № 1. Мірко, колись кандидат у майстри з вільної боротьби, на змаганнях більше вигравав, аніж програвав. Рука в нього повнилась міццю, що свідчило про вольову вдачу. Навіть коли покинув борцівський килим через травму, пішов на заслужений відпочинок. Спортом не припинив займатися, став «моржем»...

Було з ким погомоніти. Уважний, поміркований, він до співрозмовника звертався шанобливо «брате». Вислуховував проблеми й допомагав, чим міг. І вашого автора не оминув, порятував від немилості в чиновницьких верхах, за що вдячний. Він, незабутній, залишив свій добрий слід на землі. Його зелений гай невтомно шумить.

Василь РЯБИЙ,
член Національної спілки письменників України

ДОБРА ПОРАДА

8 РЕЧЕЙ, ПРО ЯКІ ВАРТО ПАМ'ЯТАТИ, КОЛИ ВСЕ ЙДЕ ШКЕРЕБЕРТЬ

Іноді здається, що весь світ проти тебе й ти не можеш налагодити і впорядкувати своє життя. Але не варто журитися й опускати руки. Є декілька простих істин, які допомагають рухатися вперед і досягати поставленої мети.

1. БІЛЬ Є ЧАСТИНОЮ ЗРОСТАННЯ

Іноді життя зачиняє двері, бо настав час рухатися вперед. І це добре, тому що ми часто не розвиваємось, доки обставини не змушують нас. Коли настають важкі часи, нагадуйте собі, що жоден біль не буває без мети. Залишайтеся терплячими і впевненими. Все налагодиться; не за мить, але незабаром все буде добре! Пам'ятайте, що є два види болю: той, який ранить, і той, який змінює вас. Не опирайтеся болю, допоможіть йому розвивати вас.

2. ВСЕ В ЖИТТІ ТИМЧАСОВЕ

Дощ коли-небудь закінчиться. Якщо вас ранять, рани колись таки заживуть. Після темряви завжди з'являється світло – вам нагадує про це ранок. Проте часто здається, що ніч триватиме завжди. Цього не буде. Ніщо не триває вічно. Таким чином, якщо зараз усе гаразд, насолоджуйтеся цим. Якщо все погано, не хвилюйтеся, тому що це теж не триватиме вічно. Кожен момент дає вам новий початок і нове закінчення. Щосекунди ви отримуєте другий шанс. Використовуйте його.

3. ХВИЛЮВАННЯ І СКАРГИ НІЧОГО НЕ ЗМІНЯТЬ

Ті, хто скаржаться найбільше, досягають найменше. Краще спробувати зробити щось значне й зазнати невдачі, ніж мріяти про успіх, нічого не роблячи для того, щоб його досягти. Якщо ви вірите у щось, намагайтеся здійснити ваші бажання. І незалежно від того, що вийде з того, пам'ятайте, що справжнє щастя можна відчути тільки тоді, коли ви припините скаржитися на проблеми й будете вдячні за всі ті проблеми, яких у вас немає.

4. ВАШІ ШРАМИ Є СИМВОЛАМИ ВАШОЇ СИЛИ

Ніколи не соромтесь шрамів, залишених життям. Шрам означає, що болю більше немає, і рана затяглася. Це означає, що ви перемогли біль, вивчили урок, стали сильнішими й досвідченішими. Шрам – це татуюванням тріумфу. Джалаладдін Румі якось сказав: «Через рани у вас проникає світло». Ніщо не може бути ближче до істини. Завдяки стражданням з'явилися найсильніші душі; найвпливовіші люди в цьому великому світі позначені шрамами. Подивіться на свої шрами як на гасло: «ТАК! Я ЗРОБИВ ЦЕ! Я вижив, і у мене є шрами, щоб довести це! І тепер у мене є шанс стати ще сильнішим».

(Закінчення буде)